

HET KERSTFEEST VAN DE HERDERS

Voorzang: de lofzang van Maria, de verzen 1, 3 en 6.
de lofzang van Zacharia, de verzen 1, 4 en 5.

Geliefden, de tekst voor de prediking kunt u vinden in het u voorgelezen Schriftgedeelte, in Lukas 2:7, waar wij nogmaals lezen:

"En zij baarde haar eerstgeboren Zoon en wond Hem in doeken en legde Hem neder in de kribbe, omdat voor henlieden geen plaats was in de herberg", Luk. 2:7.

Geliefden, het Kerstevangelie blijft altijd actueel en is niet aan de Kerstdagen gebonden, want de komst van Christus in het vlees is niet een herdenkingsevangelie, maar een heilsfeit dat altijd zijn geldigheid zal blijven behouden. Dat het heilsfeit van Kerstfeest niet een uitwendig gedenken zal zijn, maar een innerlijke geloofsbeleving, gelijk de herders in Efratha's velden persoonlijk mochten ervaren, toen zij uit de mond van de engel te verstaan kregen: *"En u is heden geboren, de Zaligmaker, Hetwelk is Christus den Heere in de stad Davids..."* Dat was een geadresseerde boodschap voor elk der herders persoonlijk.

Geve de Heere ons erfgenaam te mogen worden -of reeds geworden zijn- van deze geboren Koning en een deelgenoot aan al Zijn weldaden.

Jozef en zijn hoogzwangere ondertrouwde vrouw, Maria, hebben een lange reis gemaakt van de stad Nazareth in Galilea naar de stad van David in Judea die Bethlehem

genaamd wordt, om daar op last van keizer Augustus te worden ingeschreven.

Dat keizerlijke bevel lag echter in Gods raad besloten, want Christus moest in Bethlehem geboren worden, zoals de profeten hebben voorzien.

En aan dat keizerlijke bevel moesten ook Jozef en Maria gehoor geven en ze zijn op reis gegaan, huis en haard verlaten hebbende.

In de baarmoeder is Christus al borgtochtelijk van huis en haard verdreven geworden, om de Zijnen een eeuwig Huis te bereiden, niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen.

De zwangerschap van Maria is de wonderlijkste en de heerlijkste zwangerschap geweest aller tijden.

Zij was namelijk zwanger van de Zaligheid, in de Persoon van het Kindeke Jezus.

Het was een zwangerschap die niet tot stand gekomen is door de wil des mans, maar door de Heilige Geest. Christus had geen natuurlijke vader; Zijn ontvangenis was uniek, eenmalig en door de Heilige Geest.

Dat moet wat geweest zijn voor de rechtvaardige en edelmoedige Jozef.

Aanvankelijk wilde hij Maria heimelijk verlaten, om haar Schande niet te openbaren. Jozef dacht dat Maria zwanger was van een onecht kind. Ja, dat is wat!

Christus werd al in de baarmoeder van Maria verdacht gehouden. Daar moet Gods volk dus ook op rekenen, dat zij verdacht gehouden zullen worden, als zijnde een onecht kind, geestelijk te verstaan.

Maar toen de engel des Heeren aan Jozef verscheen in de droom en hem verkondigde dat hetgeen Maria ontvangen had, uit den Heiligen Geest was, werd het Jozef duidelijk dat het Kind dat Maria baren zou, de Zaligmaker der wereld was. Wat een zielsverblijdende tijding moet dit voor Godvrezende Jozef geweest zijn, want Christus was reeds

zijn Zaligmaker.

Hoe staat dat met ons, geliefden?

We zijn het zo gewoon om het Kerstevangelie aan te horen, maar is ons het wonder van de wedergeboorte al eens te beurt gevallen? Hebben we met de herders uit Efratha's velden al eens van verwondering uitgeroepen: *"Welkom lieve Heere Jezus in de beestenstal van mijn hart!"*?

Velen zijn rond de kerstdagen druk bezig om hun huizen en paleizen te versieren met kerstbomen, kunstlicht en kerstballen, om een beetje kerstsfeer en feeststemming te creëren, maar wat een nameloos lege vertoning is dat. Miljoenen kerstkaarten zijn reed verstuurd geworden en door de brievenbussen gevallen, maar wat heeft dat voor betekenis als het Licht der wereld in onze duistere harten nog niet is opgegaan?

HET Kerstfeest vond niet plaats in de gewelfde huizen van het huidige naamchristendom, maar in een ordinaire beestenstal. De Ster van Jakob gaat vele refohuizen voorbij in onze dagen. Zo was het ook met de ster die de Wijzen uit het Oosten hadden gevolgd op hun woestijnreis naar de geboren Koning der Joden. Die ster was het paleis van koning Herodus voorbijgegaan en ook aan de woningen der Farizeeërs en Schriftgeleerden was die ster voorbijgegaan.

De Wijzen uit het Oosten hebben al hun wijsheid moeten prijsgeven, omdat de gang van die ster niet overeenkwam met hun aanvankelijke berekeningen.

Als dwazen om Christus' wil hebben zij die ster gevolgd en konden hun ogen niet geloven toen die ster hen leidde naar een beestenstal in de stad Davids.

Toen de ster boven de stal bleef hangen, zijn ze in aanbidding en verwondering de kraamkamer des Allerhoogsten binnengetreten, om daar als dwazen om Christus' wil neer te knielen voor de geboren Koning.

Voor Jozef en Maria en het Kindeke was geen plaats in de kerkelijke herberg van die dagen. De hotelkamers in

Bethlehem waren reeds volgeboekt en men was te druk bezig met het bereiden van de kerstdiners voor de logerende gasten om enige aandacht te schenken aan de hoogzwangere moeder des Heeren en haar arme echtgenoot. Toch heeft God voor een kraamkamer voor de menswording van Zijn lieve Zoon gezorgd, want het Woord moest Vlees worden. En in Bethlehem's beestenstal is het wonder aller wonderen geschiedt.

"En zij baarde haar eerstgeboren Zoon en wond Hem in doeken en legde Hem neder in de kribbe, omdat voor henlieden geen plaats was in de herberg", Luk. 2:7.

Het Woord is Vlees geworden. Het is geschied! Het is een wonder in onze ogen; wij zien het, maar doorgronden het niet. Het Woord is Vlees geworden, want Hij is ons in alles gelijk geworden, uitgenomen de zonde.

De kraamkamer van Gods eeuwige welbehagen was slechts een beestenstal waarin het Kindeke geboren werd en een voerbak was zijn wieg.

O, wat heeft Christus Zich diep laten vernederen met Zijn komst in het vlees. Hij verkoos geen paleis, noch een luxe pastorie, maar slechts een beestenstal, waarin de mest van de beesten de lucht in de atmosfeer bedierf.

Wat wordt er rond dit Kerstevangelie toch een afschuwelijke romantische sfeer gemaakt, dikwijls omlijst met afgrijselijke muziek dat men de naam kerstmuziek toekent.

Heel die straatverlichte kerstboomsfeer heeft echter met hét Kerstevangelie niets te maken.

Christus is midden tussen de dierlijke mesthopen in Bethlehem's beestenstal geboren en slechts een stel gehate herders uit Efratha's velden zijn gekomen met haast om de geboren Koning te aanbidden.

De Wijzen uit het Oosten dachten aanvankelijk de geboren Koning in het paleis van Herodus te kunnen aantreffen, maar ze werden verwezen naar Bethlehem's beestenstal, omdat er voor de geboren Koning geen plaats was in het paleis van

Herodus, noch in de herberg van het naamchristendom.

Zo is het ook met de wedergeboorte, geliefden.

Van nature is er voor het levende Kind geen plaats in ons hart. Dat stenen hart van de mens van nature is een woonstede der duivelen gelijk en de sterkgewapende houdt zijn hof met een gemaakte vrede. Doch als Christus Zijn intrek neemt in het hart van een verloren zondaar, dan moet de duivel zijn prooi loslaten en prijsgeven; dan wordt het hart van de oude mens weggenomen, om plaats te maken voor het hart van Christus.

"En zij baarde haar eerstgeboren Zoon."

Och, er wordt wat op de refomarkt van goede werken en kunstlicht ten toon gesteld wat 'kerstevangelie' heten moet, wat hét Kerstevangelie echter niet is. Het Kerstevangelie is geen potluckdinnerfeest, geen romantisch feest waar een bepaald sfeertje hangt, nee, het Kerstfeest is Christusfeest en een feest voor vergeten en verloren zondaren.

Het heilsfeit van Christus' geboorte was door de profeten reeds aangekondigd. *"En gij, Bethlehem Efratha, zijt gij klein om te wezen onder de duizenden van Juda? Uit u zal Mij voortkomen, Die een Heerser zal zijn in Israël, en Wiens uitgangen zijn vanouds, van de dagen der eeuwigheid", Micha 5:1.*

Het geboren Kindeke Jezus, hoewel in de zwakheid van Zijn menselijke natuur geboren, is een Heerser in Israël en Hij beheerst hemel en aarde met alles wat erin beweegt en leeft. Al als Zuigeling aan Zijner moeders borsten had Hij alle macht in hemel en op aarde.

Als Kindeke in de kribbe beheerste en regeerde Hij al de koningen der aarde met hun onderdanen. In uiterste zwakheid is Christus geboren, om de Zijnen ter Sterkte te zijn in de dag der benauwdheid.

In de grootst mogelijke vernedering is Hij ter wereld gekomen, opdat de Zijnen in heerlijke statie tot de Koning

geleid zouden worden. In de uiterste barensnood van Maria heeft de tweede Adam de lucht in Zijn longen verkregen, opdat de Zijnen eeuwig in God zouden ademen.

O, geliefden, ziet uw geboren Koning in Bethlehem's beestenstal, gewonden in doeken, liggende in de kribbe. Hij is om uwentwil arm geworden, opdat gij rijk zou zijn in Hem.

U zegt: Maar mag ik dan maar zomaar aannemen dat Christus mijn Koning is?

Antw.: Of u het aanneemt of niet, het is zo. Christus is Koning der koningen, Heere en Meester van de Kosmos, het Begin der Schepping Gods en zou Hij uw Koning dan niet zijn? Hij is uw en mijn Koning krachtens Schepper van hemel en aarde, welke geschapen zijn door het Woord Zijner kracht.

U zegt: Maar waaruit kan ik dat weten?

Antw.: Uit het geschreven Woord: *"Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij is op Zijn schouder; en men noemt Zijn Naam Wonderlijk, Raad, Sterke God, Vader der eeuwigheid, Vredevorst."*

U zegt: Maar dat moet toch wel toegepast worden?

Ja, dat moet zeker toegepast worden, maar dat neemt niet weg dat een Kind ons geboren is en dat een Zoon ons gegeven is. Of u het gelooft is niet, dat is een heilsfeit. Heilsfeiten staan of vallen niet met mijn of uw geloof.

Krachtens de schepping is Christus Koning over alle schepselen, maar om zalig te worden, zullen we deze Koning van de Vader geschonken moeten krijgen in de toepassing des harten en Hem moeten kennen als onze persoonlijk Koning. Dan zullen we met de Psalmddichter getuigen: *"En onze Koning is van Israels God gegeven."*

U kunt niet met een gestolen Jezus voor God verschijnen, maar Hij is wel om te stelen. Hij is de schoonste aller mensenkinderen die uitsluitend voor de goddelozen gestorven is (Rom. 5:6).

Als we Hem blijven verwerpen, zal het straks klinken: *"Gij hebt niet gewild dat Ik Koning over u zijn zou."*

"Kust den Zoon, opdat Hij niet toorne en u op de weg vergaat als Zijn toorn maar een weinig zal ontbranden."

Christus wil geboren worden in het graf van mijn en uw bestaan. Hij wil geboren worden in een beestenhart en beestenstal. Christus is het levende Brood dat gelegd is geworden in een voederbak voor de beesten.

Is Hij al in de kribbe van uw beestenhart geboren, geliefden? Christus wil niet geboren worden in vrome harten, maar in harten van de slechtsten, in een voederbak voor de beesten. Christus lag daar niet voor Zichzelf, maar voor goddeloze en verloren adamskinderen.

Of bent u nog te goed om een goddeloze te zijn?

Of voelt u zich nog te waardig om verloren te gaan?

Als dat zo is, gaat de Ster uit Jakob uw levenshuis voorbij. Christus wil alleen maar geboren worden in de mesthoop van uw en mijn bedorven en verloren adamsbestaan.

Dan moeten al die godsdienstige parfums eraan.

Dus Christus is Koning over alle mensen, hoewel Hij niet voor alle mensen gestorven is, maar alleen voor de goddelozen (Rom. 5:6), alleen voor de gegevenen des Vaders, die niet weten dat ze het zijn, zolang zij in de dood liggen. Maar ze worden onwederstandelijk toegebracht in de tijd en het is NU de tijd, want *"de ure komt en is NU, dat de doden zullen horen de stem van de Zoon van God en die ze gehoord hebben, zullen leven."*

En als u volhardt in uw ongelooft, zal het straks niet uit Zijn mond klinken: "Ik ben niet voor u gestorven" (hoewel dat dan waar is), maar: *"Gij hebt niet gewild dat ik Koning over u zijn zou."*

Uzegt: Ja, maar het Kerstevangelie vraagt toch om de toepassing!

Antw.: Zeer zeker, doch er is niemand die om de toepassing vraagt, want er is niemand die naar God vraagt, ook niet tot één toe. Christus schreeuwde al als Baby in de kribbe om toegepast te worden in verloren adamsharten, maar er was en er is voor Hem geen plaats in de herberg van ons hart.

Hebt u er kennis aan, geliefden? Is dat al uw grootste zielenood geworden om God en Christus te mogen kennen voor eigen hart en leven? God te kennen en Jezus Christus Die Hij gezonden heeft, is het eeuwige leven.

Er was voor Hem geen plaats in de herberg. Er is ook geen plaats voor Christus in een mensenhart. Er is voor Christus geen plaats in deze wereld. Nergens is Hij welkom.

Er moet plaats voor Hem gemaakt worden, maar niemand zit op de rijkdom van Zijn goedertierenheid te wachten. Hij was veracht en de onwaardigste onder de mensen.

Door de rechtzinnige godsdienst werd Hij voor een vraat en wijnzuiper uitgemaakt. Hij had geen plaats waar Hij Zijn moede Hoofd op kon neerleggen. Hij was veracht en wij hebben Hem niet geacht.

Geliefden, Christus maakt Zichzelf dierbaar in het hart van verloren zondaren, om hen te redden uit de klauwen van de vorst der duisternis en van de heerschappij der zonde.

Maar niet omdat de mens dat zo graag wil, o nee, want aan de kennis van Gods wegen hebben we van nature geen lust en van de zonden geen last.

Christus is in onze plaats gaan staan, toen wij nog in de zonden leefden, volk des Heeren, want Hij is te Zijner tijd voor de goddelozen gestorven.

O, geliefden, waarom stelt u de tijd van uw zaligheid uit? U is HEDEN geboren de Zaligmaker, Welke is Christus de Heere.

Ja, en toen gingen zij met haast, die herders uit Efratha's velden, om die geboren Koning heden te aanbidden.

De waardij van het plaatsbekledend werk van Christus is niet naar waarde te schatten. Christus is alleen maar te aanbidden. Hij, Die Zich liet vernederen tot een beestenstal, ja, tot de dood des kruises, Hij is in onze plaats gaan staan, volk des Heeren. Hij is gekomen tot het Zijne, maar de Zijnen hebben hem niet aangenomen, maar verworpen.

Christus liet Zich verwerpen, om verworpenen te adopteren en aan te nemen tot Zijn kinderen. Voor Hem was geen

plaats in de herberg.

Zo is het ook met Gods volk gesteld. Zij zijn nergens welkom, omdat ze rieken naar Bethlehem's beestenstal en over de geboren Koning niet kunnen zwijgen.

"OMDAT voor henlieden geen plaats was in de herberg."

OMDAT voor Christus geen plaats is in ons hart van nature, moeten we wederomgeboren worden.

Christus maakt plaats voor Zichzelf. Hij is de Gezondene des Vaders. Hij is -met eerbied gesproken- niet op uitnodiging van mensen naar de aarde gekomen, want dan was Hij in de hemel gebleven. Er was ook geen mens die om de komst van Christus in het vlees heeft gevraagd.

Omdat voor Hem geen plaats was in de herberg, is Hij naar de aarde gezonden door de Vader.

O, verloren ziel, als u zich aftobt vanwege het feit dat er in uw hart geen plaats is voor deze geboren Koning, scheurt dan uw hart en niet uw klederen.

Legt u zich maar dood aan Zijn gezegende voeten. U hoeft er geen stap voor te doen in de goede richting, want nabij u is het Woord, in uw mond en in uw hart. *"De doden zullen horen, de stem van de Zoon van God, en die ze gehoord hebben zullen leven!"*

U kunt niet te dood voor de Heere Jezus zijn; ook niet te bedorven. Christus is geboren op de mestvaalt van de wereld en Zijn kraamkamer was een beestenstal.

Voelt u die beestenstal van binnen? Schreeuwt uw ziel het uit: *"Verloren, verloren, voor eeuwig verloren!"*

O, dan is Christus zo geschikt voor u! De mens wordt NOOIT geschikt voor Jezus, maar Jezus is uitnemend geschikt voor een volkomen verloren zondaar.

En gij die voor deze Koning vreest. Val die Koning maar te voet, plat op de grond met uw neus in het stof, op genade of ongenade, want verloren is het toch al.

De herders uit Efratha's velden gingen met HAAST tot deze

Koning, want ze hadden alles al verloren, doch alles in Christus verkoren. En de Vader trok hen met koorden van liefde tot de voetbank van Zijn Eniggeboren Zoon.

Daar lag Hij voor hen in de kribbe van 's mensen verlorenheid als het levende Brood dat uit de hemel was nedergedaald.

En zij werden verzadigd van Hem en vervuld zijnde met de Heilige Geest verkondigden zij overal van hetgeen hen van dit Kindeke gezegd was.

Geliefden, als u een geestelijk hongerige in Christus mag zijn, dan bent u eerst gerechtvaardigd geworden door het geloof, en dan moet u zich na ontvangen genade doorlopend wenden tot Bethlehem's voederbak waarin het levende Brood is gelegd om dagelijks met hemels manna verzadigd te worden. U zult dan wel als vanzelfsprekend door de knieën gaan, want alleen hongerigen worden met heilsgoederen vervuld, doch rijken zendt Hij gans ledig henen.

Al Gods volk weet van een interne beestenstal af, want daaraan zijn ze ontdekt door de bediening der Wet. Een beestenstal, waarin niets dan ongerechtigheid woont.

En, o, als dan Christus intrek neemt in zo'n verdorven hart, ziet, dan wordt alles nieuw van binnen; dan wordt het stenen hart weggenomen en een vleses hart ontvangen. Dan getuigt de Heilige Geest met onze geest: *"Ik leef, doch niet meer ik, maar Christus leeft in mij."*

'Christus voor ons' is de grond der zaligheid en aan Hem en al Zijn weldaden krijgen we deel door toerekening.

'Christus in ons' is het onmiddellijke vruchtgevolg van het Gode leven, ofwel het Gode levendgemaakt zijn. De Borggerechtigheid en de Borgheiligheid van Christus worden ons deel door toerekening op grond van Zijn lijdelijke en dadelijke gehoorzaamheid en daarop volgt de inwoning des Heiligen Geestes.

Daartoe moest Hij geboren worden in het vlees, in mijn

vlees, doch uitgenomen de zonde. Was Christus niet geboren, dan konden we ook niet wedergeboren worden. Dan zou er geen zaligheid mogelijk zijn.

Doch Maria baarde haar eerstgeboren Zoon en wond Hem in doeken en legde Hem neder in de kribbe, OMDAT voor Hem geen plaats is in ons hart en huis.

Met Zijn geboorte heeft Christus plaats gemaakt voor Zichzelf, want er had niemand om Zijn komst gevraagd en niemand wilde Hem een plaats geven. Hij verschaft Zichzelf een plaats in het hart van verloren zondaren en Zijn inkomst is het die mijn heil volmaken zal.

Christus is gekomen om de wil des Vaders te doen. Daar heeft ook niemand om gevraagd dan God alleen. God vraagt in Christus derhalve naar Zijn schepselen, naar gevallen adamieten, die alles gedaan hebben en alles doen om verloren te gaan, ja, buiten Christus verloren zijn.

Daartoe is Christus gekomen, om het verlorene te zoeken, want niemand zoekt Hem. Hij is de Goede Herder en wij, volk des Heeren, zijn de schapen Zijner weiden.

Vertrouw op Hem, o volk in smart! Stort voor Hem uit uw ganse hart en de uitkomst zal niet falen.

Christus is naar deze wereld gekomen, uit de maagd Maria geboren, Hij is opgestaan uit den doden en Hij is ten hemel opgevaren, Zijn Kerk met Zich medegenomen hebbende, om zonder ophouden voor Zijn volk te bidden.

Zo leeft dien Vorst altoos, zo leeft Hij eindeloos en als we tot Gods huisgezin mogen behoren, leeft Hij ook eindeloos in ons.

Is het ons al eens een wonder geworden dat Christus in het vlees gekomen is? Zijn we al het voorwerp van Zijn opzoekende zondaarsliefde geworden?

Heeft het geboren Kindeke reeds intrek in ons hart genomen? O, dan zal de Geest met onze geest getuigen: *"Ere zij God in de hoogste hemelen en vrede op aarde in de mensen van het welbehagen."*

U zult zeggen: maar waaraan kan ik het weten dat Christus ook voor mij persoonlijk is geboren?

Er werd aan de herders in Efratha's velden een teken gegeven door de engel Grabriël, namelijk: *"En dit zal u hét teken zijn: gij zult het Kindeke vinden in doeken gewonden en liggende in de kribbe."*

Het Woord is vlees geworden en van deze geboren Koning in doeken gewonden mag een ieder die gelooft gebruik maken. Een iegelijk die in Hem gelooft zal zalig worden, omdat Hij Zich aan dezulken openbaart door Woord en Geest.

Het antwoord op de vraag of Christus ook voor u geboren en gestorven is, kunt u alleen verstaan door het geloof.

Gods kinderen kunnen beamen dat Christus voor hen geboren en gestorven is namelijk door het geloof. Het is hen van Godswege geopenbaard, in de hel van hun bestaan, net als die herders in Efratha's velden in de afgrond van hun bestaan bekend gemaakt werd dat hen heden geboren was de Zaligmaker, hetwelk is Christus de Heere.

Ten tijde van de regering van keizer Augustus was Gods tijd gekomen, namelijk de volheid des tijds, om de grote Waarheid te openbaren, omtrent de komst van Christus in het vlees.

Keizer Augustus, die meende de halve wereldbevolking te regeren, stond onder de heerschappij van de geboren Koning en moest handelen naar de raad Gods en overeenkomstig de profetie van Gods knechten, de profeten. Keizer Augustus was slechts een werktuig in Gods hand die tot de uitvoering van Zijn Raad moest dienen, hoewel Augustus geheel andere zaken op het oog had met de beschrijving van de toenmalig wereldbevolking.

Ook de wolven in schaapsklederen moeten meewerken tot de volvoering van Zijn Raad, hoewel zij uitsluitend hun eigen eer zoeken, met het voorwendsel om het mensdom tot mondigheid, ja, tot eenheid, vrijheid, gelijkheid en broederschap te brengen, om er velen met een ingebeeld

hemel in de hel te doen ontwaken.

De duivel weet dat hij een korte tijd heeft en hij weet ook dat hij in een gedaante van een engel des lichts het meeste effect heeft om de harten der mensenkinderen tot een valse oecumene te verleiden. Met deze duivels bedrieglijke geest heeft de duivel ook het huidige christendom in zijn macht. Het huidige christendom beweegt zich dan ook vrij en blij op een ingebeeelde weg ten hemel, terwijl er voor Gods ware kinderen geen plaats is op deze wereld. Dat volk zal alleen wonen en onder de heidenen niet gerekend worden.

Gods volk moet de voetstappen van Christus drukken en door vele verdrukkingen ingaan in het Koninkrijk der hemelen.

De verachte herders uit Efratha's velden hadden ook geen plaats in de godsdienstige bolwerken van het toenmalige naamchristendom. Hun huis was het veld, hun dak de open hemel en hun bed de koude aarde. Zo hielden ze de nachtwacht over de kudde die hen was toebetrouwd.

Tegenwoordig slapen de huurlingen, die zich als een leidsman der blinden opwerpen, in gewelfde paleizen, en weten niets van de hitte des daags en de koude des nachts, die de herders in Efratha's velden ontberen moesten, laat staan dat zij ooit een been gezet hebben op de weg welke woest is, zoals Filippus gaan moest, om die ter helle reizende Moorman de Christus der Schriften te verkondigen.

In onze dagen rijzen de evangelisten en hun organisaties als paddestoelen de grond uit, met de pretentie om de wereld te bekeren en te evangeliseren.

Maar geliefden, de zendingswegen des Allerhoogsten zijn onbegaanbaar voor het vrome vlees.

De zendingswegen die door het vrome vlees worden uitgedacht en in gang gezet, liggen altijd in het kloppende verlengde van de bedorven ratio. Dat zijn wegen waarop waslijsten van getalsmatige vruchten worden geclaimd, die men luidruchtig adverteert en etaleert.

Lees de tegenwoordige zendingskrantjes maar; men heeft het altijd over getallen; hoeveel bijbels men uitgedeeld heeft; hoeveel preken men gepubliceerd heeft; hoeveel mensen men bereikt heeft; hoeveel werk men heeft verzet; hoeveel kerkgangers/studenten erbij gekomen zijn; hoe druk de agenda is..., nou ja, vult u zelf maar in.

Allemaal getalsmatige lijsten van de dode godsdienst.

Filippus daarentegen had geen aantallen te tellen, slechts één Moorman en in een weg die geen enkel mens verkiest. Filippus moest gaan in de woeste wildernis, waar geen weg was, want God vindt Zijn volk op het vlakke des velds, waar geen weg is, om hen de Weg en het Leven te openbaren.

Paulus had ook niet veel te tellen, want toen hij dat gezicht kreeg van die om hulp roepende Macedonische man, vond hij slechts enkele vrouwen -waaronder Lydia de purperverkoopster- als een nietsbetekenend gebedsgroepje aan de rivier.

Jona, de Joodse zendeling, moet wat dat betreft de tel geheel kwijtgeraakt zijn, want Ninevé was een miljoenenstad van drie dagreizen, een stad die op zijn "liefdeloze prediking" massaal tot bekering kwam.

Jona ondervond ondanks zijn oordeelsprediking weinig vijandschap in die heidense stad. Dat was in zijn eigen land wel anders gesteld. Een profeet is niet ge-eerd in zijn land en in zijn huis. Maar hier in den vreemde hebben we een geopende deur van de Heere gekregen die niemand sluiten kan, maar er zijn altijd wel vele tegenstanders.

Als je de last des Heeren mag verkondigen op last van God, dan moet je op bittere vijandschap rekenen.

Waar God werkt, werkt de duivel ook en de hele wereld zal je honend naropen als je van Godswege de last is opgelegd om het Woord uit te dragen naar de volle raad Gods.

Ook Paulus werd al snaterende belasterd door de valse leraars en zo is het altijd geweest. Demetrius de zilversmid is nog springlevend en actief om het werk Gods te

belasteren.

Je moet zulke lasteraars 1 of 2 keer de wacht aanzeggen en ze dan laten vallen als bladeren van de bomen, want die verrotten vanzelf.

Herodus, die op het bezoek van de Wijzen uit het Oosten intense liefde en belangstelling toonde voor de geboren Koning en pretendeerde Hem ook te willen aanbidden, had met deze schijnvertoning slechts één duivels doel voor ogen, namelijk de dood van Christus en Zijn getuigen, zodat zijn haan koning zou blijven kraaien.

Koning Herodus heeft zich reeds lang voor de geboren Koning moeten verantwoorden en is in de handen van een rechtvaardig God gevallen.

Ook de tweede Herodus had dezelfde duivelse oogmerken als de eerste en is als straf op zijn pretentie om als God te willen zijn en omdat hij Gode de eer niet gaf, van de wormen gegeten geworden en als een madenzak ter helle gevaren.

Die herodiaanse pretentie is nog springlevend in onze dagen. De huidige herodianen pretenderen -net als in de dagen van de apostelen- met heel hun vrome godsdienst iets te zijn. Zulke herodianen bedienen zich niet zelden van duivelse achterklap om hun voorgangers te belasteren en zichzelf te verhogen. Zo'n herodiaanse engel des satans had Paulus ook leren kennen in zijn leven. God nam die slaande duivel niet weg, maar bevestigde Paulus in Zijn genade en daarmee moest den apostel het doen en daar kon Paulus het ook mee doen, ruimschoots zelfs.

Paulus heeft in de zwakheid des vleses, doch in de kracht Gods, de valse leraars als een geoefend krijgsknecht van Christus overwonnen door het zwaard des Woords.

Zo heeft Paulus de goede strijd gestreden, omdat Christus die voor hem -en voor al degenen die Zijn verschijning liefhebben- de strijd goed gestreden, en in Hem, Die ons liefgehad heeft van voor de grondlegging der wereld, zijn we meer dan overwinnaars.

Als we in die voetstappen mogen gaan, kom je wel buiten de legerplaats terecht, want de doeken waarin Christus gewikkeld was, hebben nog banden overig, namelijk de banden der verdrukking die ontegenzeggelijk aan het leven des geloofs verbonden zijn. Allen die godzaliglijk willen leven, zullen vervolgd worden, want een dienstknecht is niet meerder dan zijn Meester en een knecht niet meerder dan zijn Heer'.

De herders in Efratha's velden waren ook in die doeken van Christus gewikkeld en leefden reeds buiten de legerplaats, omdat er voor henlieden geen plaats was in het geestelijke centrum van het toenmalige Refodom.

Immers, voor het Kindeke Jezus was nergens plaats, ook niet in de kerkelijke en wereldlijke herberg, en daarom is er voor Zijn volk ook geen plaats in deze Godevijandige wereld. Wij hebben geen plaats in deze gewesten.

Christus werd in doeken gewikkeld, ofwel in de borgtochtelijke banden van het lijden, want Zijn gang van kribbe tot kruis was onbegaanbaar voor het vlees en één weg van bitter lijden vanwege onze zonden, volk des Heeren. O, dat we dan zouden uitgaan, buiten de legerplaats, Zijn smaadheid dragende.

Het leven des geloofs gaat met vele banden des doods en verdrukkingen gepaard, want ons is geen kalme reis beloofd, maar wel een behouden thuiskomst. Dat wordt ons met de geboorte van Christus verkondigd. *"En dit zal u het teken zijn: gij zult het Kindeke vinden in doeken gewonden en liggende in de kribbe."* Om Hem te ontvangen in eeuwige tabernakelen.

We zullen er eerst van zingen, en wel van de lofzang Simeon, vers 1 en 2.

Christus werd gewikkeld in de doeken van het lijden. Zijn banden waren reeds een feit toen Hij ter wereld kwam. In de

borgtochtelijke doeken van het lijden liet Hij Zich in de voederbak van ons beestenbestaan leggen.

Niet in navolging, maar wel in het kader van de vruchtelijke nawerking van Zijn lijden, worden Gods kinderen door lijden geheiligd en ondervinden zij de banden der verdrukking, de banden van aanvechting en de banden van het lijden.

De beloften Gods die van Godswege aan de ziel toegezegd zijn, schijnen door duizend tegenstrijdigheden te zullen falen. Die inwendige en uitwendige strijd, die binnen- en buitenlandse aanvechtingen zijn echter waarachtige tekenen van het leven der godzaligheid. God beproeft Zijn Eigen werk en loutert de Zijnen in het vuur, opdat zij als goud zouden uitkomen.

Job zat ook in de lijdensdoeken van Christus gewikkeld, maar zo heeft zijn geloof gezegevierd, ten spijt van de valse aantijgingen van zijn vrienden. Op de ashoop van zijn bestaan, roept Job uit: *"Ik weet dat mijn Verlosser leeft en als goud zal ik uitkomen."*

We moeten altijd letten op het eind van 's Heeren wegen. Het einde van degenen die God in der waarheid vrezen, zal vrede zijn. Gods kinderen kunnen weleens en slag verliezen, maar niet de oorlog, want in het einde zullen zij overwinnen, omdat zij reeds meer dan overwinnaar zijn in Hem, Die ons liefgehad heeft tot het einde.

Een bende van vrome Hagarenen die zich opwerpen als 'de meest diep doorgeleide en geoefende mensen', hebben mij dikwijls aangevallen en mij bijkans op aarde vernield, doch niet overmocht. *"Zij zullen wel tegen u strijden, maar u niet overmogen."*

Die overjordaanse Gad zal al die schijnvrome Hagarenen definitief verslaan in het einde en dat verklaart Gods Begin.

Gad is dus altijd strijdende bestreden, maar ze hebben hem nooit overmocht, want Christus is voor Gad staande gebleven en heeft de dood, de zonde, de duivel, de hel en het

graf voor Gad verslonden tot overwinning.

Asaf was aanvankelijk nijdig over de voorspoed van de goddelozen; omdat zij geen banden tot hun dood hadden.

Daar heeft het gearriveerde godsdienst in onze dagen geen last van, welnee, die gaan van inbeelding tot inbeelding die hun harten verre te boven gaan, maar dezulken hebben nooit geen banden tot hun dood. Ze braken nooit de dood als een Heman. Ze weten van het kruis van Christus niet af, omdat zij de ergernis van het kruis teniet gedaan hebben met de werken des vleses, opdat zij niet vervolgd zouden worden.

Ze zijn bekeerd en ze voelen zich geroepen om de wereld te bekeren en daar staan ze voor en daar gaan ze voor, nog wel onder de dekmattel der liefde!

Maar, o wee, als God dezulken zet op gladde plaatsen waar ze nooit op gerekend hebben, dan zullen zij vallen van de top van eer, in eeuwige verwoesting neer.

Die meerdere Simson zal de vossenstaarten van het huidige Refodom, zoals men die ruimschoots kan aantreffen op de zogenaamde Refoweb-forums en via gerelateerde weblinks, aan elkaar binden en in vlam zetten, om de velden, die men zelf wit gemaakt heeft om te oogsten, te verbranden.

God zit niet verlegen om allerhande godsdienstig activisme die men zelf in gang zet. Hij gaat door alle landen, niet wij, ja, achter Hem aan in volstrekt onbegrepen wegen.

"Na deze zult gij het verstaan", zo leert de Heere Zijn jongeren. 'k Heb om die reden nog nooit een agenda kunnen maken op enige zendingsreis, want dat is er altijd naast.

Ik moet dikwijls gaan op de wegen welke woest zijn, en als Christus daarvan het Begin en het Einde niet zou geweest zijn, dan was ik allang vergaan.

Zijn weg is in de zee; Zijn pad in grote wateren en Zijn voetstappen worden niet bekend. Volgen zonder organiseren, zonder vragen, zonder medestanders, zonder toejuichers, zonder dodemanshersenen, zonder pretenties,

ontbloot van elke vorm van triomfantalisme, doch slechts met een kruimel oprecht geloof in Hem Die ons hiertoe geroepen heeft en een stil berusten in Zijn beleid, van nu aan tot in eeuwigheid.

Wacht op de beroering des geestelijke waters! Dit is de weg, wandel in Dezelve en de Weg is Christus, in doeken gehuld, in banden geopenbaard, door lijden geheiligd.

Dat is een weg waarop een dwaas niet zal dwalen, want de Geest leidt Zijn volk in al de Waarheid door deze aardse woestijn. In doeken gehuld, als gevangene van Christus gebonden aan Hem, Die gevangenen vrijheid schenkt en aan hun ellende denkt.

Kerstfeest is Christusfeest en dat kan alleen beleefd worden op het vlakke des velds van ons dode adamsbestaan. Christus komt altijd in de afgrond van onze diepe val, in de bodemloze put van ons beestenstalbestaan.

En toen de duisternis tastbaar was geworden voor de herders in Efratha's velden en alle hoop op de Verlossing Israëls was afgesneden, toen ging de hemel open. *"En ziet, een engel des Heeren stond bij hen en de heerlijkheid des Heeren omscheen hen; en zij vreesden met grote vrees. En de engel zeide tot hen: Vreest niet! want ziet, ik verkondig u grote blijdschap, die al den volke wezen zal. Namelijk dat u heden geboren is de Zaligmaker, Welke is Christus, de Heere, in de stad Davids. En dit zal u het teken zijn: gij zult het Kindeke vinden in doeken gewonden en liggende in de kribbe..."*

In doeken gewonden en gebonden is de Zaligmaker hen geopenbaard.

Die grote Blijdschap moet al den volken verkondigd worden door in de banden gebonden gevangenen van Christus, die in hun totale onbekwaamheid en zwakheid des vleses van Godswege geroepen en bekwaam gemaakt zijn tot Zijn dienst: *"Gaat dan heen, onderwijst al den volken, hen dopende in de Naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes,*

lerende hen onderhouden alles wat Ik u geboden heb. En ziet, Ik ben met ulieden, al de dagen, tot de voleinding der wereld. Amen." Amen.

Slotzang: de lofzang van Maria, de verzen 2 en 4.

*Gezegend Kerstfeest
en veel heil en zegen
in het nieuwe jaar DV.*

